

Lyset i mørketida

I bibelen finner vi utallige fortellinger om lys og mørke.

Hvem skulle vel ha bedre forutsetninger for å forstå kontrastene mellom lys og mørke enn nettopp oss som bor så langt nord. Vi som har midnattsol og «Nordlandssommerens evige dag» og i mørketiden likevel opplever de vakreste lysfenomener som nordlys og det fargerike vinterlyset. Og i tillegg forteller Jesus oss: «Dere er verdens lys!»

Så tenner vi levende lys når mørket senker seg, og setter det høyt så det lyser for alle i huset. Ja vi tenner sågar lys i trærne, i vinduene og langs mønet, sånn at det skal lyse for alle som går forbi. Lyset er vår medisin mot mørket. Totalt mørke over tid opplever vi som vondt og vanskelig.

Da Maria og Josef la ut på den strevsomme reisen mot Betlehem var de nok forberedt på at mange mil måtte tilbakelegges i mørke. Kanskje forsto de at hun bar på et lys som skulle forandre verden. Og kanskje fornemmet de et glimt av lys på veien slik at de ikke vandret i mørke.

Det meste av alt levende på jorden er avhengig av lys. Derfor forbindes gjerne lyset med liv og håp, mens mørket forbindes med død og håpløshet. I en verden preget av uroligheter, undertrykkelse og urett kan det kjennes som mørket er i ferd med å få overtaket. Men nettopp i denne mørketida trenger vi lys.

Da er det fint å lese evangeliet etter Johannes der julebudskapet handler om lys:

«Lyset skinner i mørket, og mørket har ikke overvunnet det.» (Joh. 1,5)

«Det sanne lys, som lyser for hvert menneske, kom nå til verden» (Joh. 1,9)

Nordlendingen Trygve Hoff sier noe av det samme i siste verset av sangen «Et lys i mørketida»:

«Dagen e' borte og natta e' stor,
men i mørketidslajne' skal høres et ord,
om sol som skal snu så det bær' mot dag,
om folk som skal samles til helg og til lag.
På veien mot Betlehem bær' ho Maria
et lys, et lys
et lys imot mørketida»

Med ønske om lys og håp i mørketida, og en velsignet jul!

Svein Valle, biskop i Sør-Hålogaland